कृतीचे सहा प्रकार आहेत आणि चार लोक आहेत. दोन कृत्ये अनिवार्य आहेत, एका कृत्याचे त्याप्रमाणे फळ मिळते, एका कृतीचे दहापट आणि एका कृतीचे सातशे पट प्रतिफळ दिले जाते

खुरैम बिन फतिकच्या अधिकारावर असे वर्णन केले गेले आहे की ते म्हणाले: अल्लाहचे मेसेंजर, अल्लाह त्याला आशीर्वाद देऊ शकेल आणि त्याला शांती देईल, म्हणाले: कृतीचे
सहा प्रकार आहेत आणि चार लोक आहेत. दोन कृत्ये अनिवार्य आहेत, एका कृत्याचे त्याप्रमाणे फळ मिळते, एका कृतीचे दहापट आणि एका कृतीचे सातशे पट प्रतिफळ दिले जाते , जोपर्यंत अनिवार्य कृत्यांचा संबंध आहे, ते या आहेत : जो माणूस अल्लाहसोबत कोणाचीही भागीदारी न करता मरण पावेल तो जन्नतमध्ये जाईल आणि जो माणूस अल्लाहसोबत कोणाचीही भागीदारी करताना मरेल तो नरकात जाईल, कृतीसाठी बक्षीस समान आहे तो आहे: जो कोणी एखादे चांगले कर्म करण्याचा इरादा ठेवतो तोपर्यंत त्याच्या मनाला ते चांगले कृत्य जाणवते आणि अल्लाह त्याचा हेतू पाहतो, तर त्याच्या बाजूने एक चांगले काम लिहिले जाते आणि जो कोणी वाईट कृत्य करतो तो त्याच्या बाजूने लिहिला जातो, आणि जो कोणी चांगले काम करतो त्याला त्याच्या दहापट मोबदला मिळतो. आणि जो कोणी अल्लाहच्या मार्गात काही खर्च करेल, त्याला सातशे पटीने बक्षीस मिळेल, जोपर्यंत लोकांचा संबंध आहे, काहींना या
जगात मोकळेपणा सापडला आहे आणि त्यांना परलोकात त्रास होईल, काहींना या जगात त्रास
झाला आहे आणि त्यांना परलोकात उदारता मिळेल, कुणाला या जगात कष्ट मिळाले आहेत आणि त्याला परलोकातही संकटे सापडतील, तर कुणाला या जगात विपुलता सापडली आहे आणि
परलोकातही विपुलता मिळेल." [حسن] [رواه أحمد]

अल्लाहचे प्रेषित (शांति आणि आशीर्वाद) यांनी माहिती दिली आहे की सहा प्रकारच्या कृती आणि चार प्रकारचे लोक आहेत. सहा प्रकारच्या क्रिया हे आहेत: प्रथम: जो कोणी अशा अवस्थेत मरण पावला की तो अल्लाहसोबत कोणालाच भागीदार करत नाही, त्याच्यासाठी जन्नत अनिवार्य होते. दुसरे: जो माणूस अल्लाहसोबत कुणालाही भागीदार करताना मरण पावला, तर त्याच्यावर नरक अनिवार्य आहे, ज्यामध्ये तो कायमचा राहील. या दोन्ही क्रिया अनिवार्य आहेत. तिसरा: हेतूवर आधारित चांगुलपणा. जो कोणी काहीतरी चांगलं करण्याचा इरादा करतो आणि तो त्याच्या इराद्यामध्ये खरा असतो, तोपर्यंत त्याच्या मनात हा हेतू जाणवू लागतो आणि अल्लाह तआला त्याचा हेतू पाहतो , मग, काही कारणास्तव, तो हे सत्कर्म करण्यास असमर्थ ठरतो, तेव्हा ते सत्कर्म त्याच्या नावे पूर्णपणे काढून टाकले जाते. चौथा: पाप केले. जो कोणी दुष्कृत्य करतो, त्याच्याविरुद्ध एक वाईट लिहिले जाते. दोन्ही क्रियांना समान प्रतिफळ दिले जाते. कोणतीही भर न घालता. पाचवा: चांगल्या कृत्याला दहापट बक्षीस मिळते. ते त्या व्यक्तीच्या बाजूने असते आणि ते घडवून आणा. त्याच्या बाजूने दहा सद्गुण लिहिलेले आहेत. सहावा: एक चांगले कृत्य ज्याला सातशे पट प्रतिफळ दिले जाते. म्हणजेच जर एखादी व्यक्ती अल्लाहच्या मार्गात संपत्ती खर्च करते तर, किंवा चांगल्या कृत्यासाठी, त्याच्या नावावर सात-सहावा बक्षीस लिहिला जातो. ही त्याच्या सेवकांवर अल्लाहची विशेष कृपा आणि दया आहे. चार प्रकारच्या लोकांबद्दल, ते आहेत: पहिला: अशी व्यक्ती ज्याला जगात भरपूर अन्न मिळते. त्यामुळे तो संसारात चैनीचे जीवन जगतो आणि त्याच्या सर्व इच्छा पूर्ण करतो पण परलोकात त्याला त्रास सहन करावा लागेल आणि त्याचे निवासस्थान नरक असेल.हे एका श्रीमंत अविश्वासी

व्यक्तीला सूचित करते. दुसरा: ज्या व्यक्तीला या जगात उदरनिर्वाहाची कमतरता भासते, परंतु परलोकात त्याला विपुलता मिळेल आणि त्याचे निवासस्थान स्वर्ग असेल, याचा अर्थ गरीब आस्तिक. आणि तिसरा: ज्या व्यक्तीला इहलोकात आणि परलोकात सर्वत्र त्रास सहन करावा लागतो. याचा अर्थ गरीब अविश्वासी असा होतो. चौथा: ज्या व्यक्तीला या जगात आणि परलोकात सर्वत्र औदार्य लाभले आहे,याचा अर्थ श्रीमंत आस्तिक

http://www.sunnah.global/hadeeth/mr/show/65014